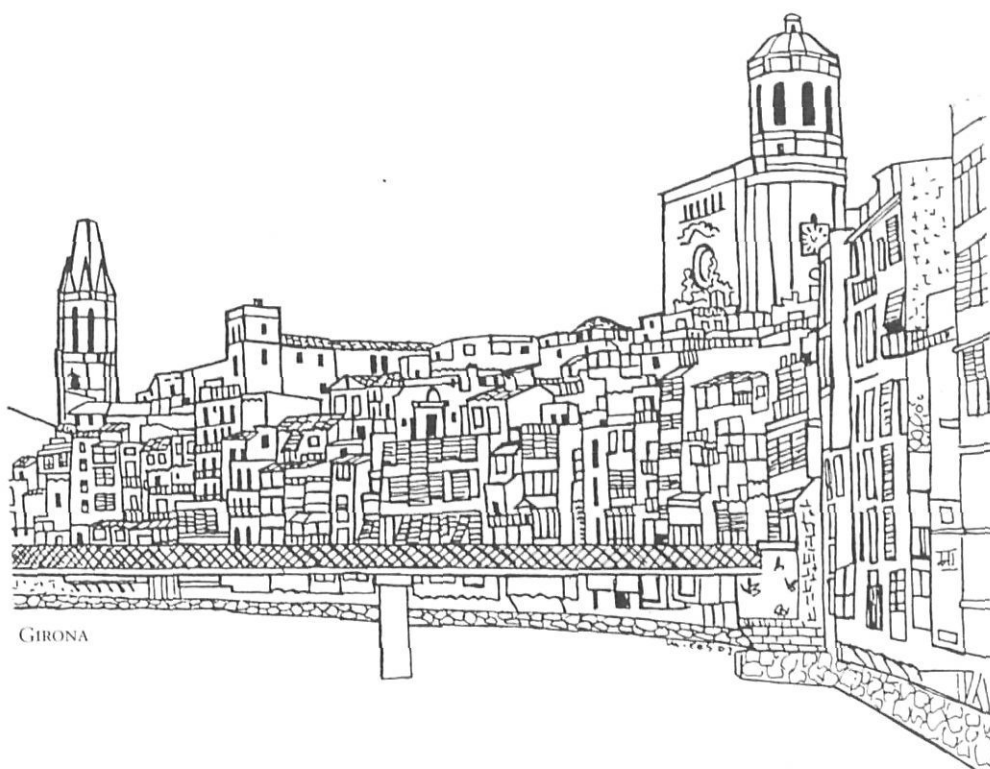

La por del País Basc

AGUIRRE, Miquel.
Després del tro.
 Editorial Proa.
 Barcelona, 2000.
 157 pàgines.

Diuen que el món és un mocador, i és totalment cert. Una meva amiga que coneix l'autor d'aquest llibre, *Després del tro*, em va dir que parlar amb Miquel Aguirre era com parlar amb un pou de saviesa i que mai podies saber amb quina et sortiria. I no anava errada, perquè és precisament això, sorprendre el lector, el que fa en el seu debut com a novel·lista.

Aquest banyolí, llicenciat en història contemporània, columnista del diari *El Punt* i col·laborador

GIRONA

de diferents programes radiofònics, ens posa a les mans una àgil novel·la d'intriga –guanyadora l'any 1999 del I Premi de Novel·la Curta Bar Cafè 1929–, on cada capítol comença i continua de la forma més inesperada.

Escrita en un estil planer, entenedor, el relat s'inicia amb l'assassinat de l'hostaler d'un petit poble del País Basc i amb tota la sèrie de repercussions que tot això provoca per a la resta d'habitants del poble.

La narració es va construir a partir de petites peces d'un puzzle desordenat, sense cap sentit, de manera que és en aquest punt on es fa necessària l'actitud activa del lector, ja que, igual que un detectiu professional, ha de ser capaç d'ordenar i encaixar cadascuna de les peces d'aquest trencaclosques narratiu.

Certament, l'autor ha reeixit en el seu propòsit, perquè una vegada feta la lectura som capaços de reordenar la història d'una manera que no ens és explicada. No és fins a les darreres pàgines, de fet, que el caos de la novel·la se'ns organitza en la ment.

Després del tro, que té un final obert, aconsegueix també de reflectir, ni que sigui amb una història inventada i paral·lela, la por del País Basc. La història, doncs, també ha quedat al servei de la narrativa.

CALELLA DE PALAFRUGELL